

CUVÂNT ÎNAINTE

Pentru studiul în grupurile de ucenicie am împărțit cartea proorocului Ezechiel în patru secțiuni:

- 1—24 O NAȚIUNE ÎN CRIZĂ
- 25—32 JUDECATA NAȚIUNILOR
- 33—37 O NAȚIUNE RENĂSCUTĂ
- 38—48 VREMEA SFÂRȘITULUI

Din pricina programului grupurilor de ucenicie am inclus cap. 18-24 în secțiunea Judecata Națiunilor.

Cartea Ezechiel este o carte profundă, actuală, dar și foarte dificil de studiat, fără un minim de informații istorice. Am inclus și câteva explicații biblice și sugestii practice.

De dragul bisericii BUNAVESTIRE am lucrat la acest ghid de studiu, cu pasiune, în ciuda problemelor de sănătate cu care m-am confruntat în acest timp.

Doresc să folosiți acest ghid și să prețuiți Cuvântul Domnului, care vă poate întări credința în vremuri atât de frământate.

Iubesc pe Domnul Sfânt în voi,
Frați și surori, pe Domnul slavei.
Iubesc ce-i mai frumos în voi,
Hristos în voi – Nădejdea slavei!

Doresc pe Domnul meu în voi,
Frați și surori, prin harul slavei.
Doresc tot chipul Lui în voi,
Doresc în voi tot cerul slavei!

Slăvesc pe Dumnezeu cu voi,
Frați și surori – Icoana slavei.
Slăvesc prezența Lui în voi,
Slăvesc pe Împăratul slavei!

LECȚIA I – CAP. 18—19

RESPONSABILITATEA PERSONALĂ

Sufletul care păcătuiește, acela va muri.

Fiul nu va purta nelegiuirea tatălui său, și tatăl nu va purta nelegiuirea fiului! (18:20)

LUNI – Citește: Ezechiel 18:1 – 18

Dumnezeu întreabă, de ce spuneți voi zicătoarea aceasta: „*Părinții au mâncat aguridă și copiii lor li s-au strepezit dinții?*” Cu alte cuvinte, voi încercați să vă scuzați? Nu veți mai avea ocazia să dați vina pe părinții voștri! Păcatele voastre vor fi date pe față și își vor primi o dreaptă răsplătire. „*Sufletul care păcătuiește, acela va muri.*”

Evreii din generația lui Ezechiel se considerau victime nevinovate ale unor circumstanțe care îi depășeau: „*Părinții noștri, cari au păcătuțit, nu mai sunt, iar noi le purtăm păcatele.*” (*Plângerile lui Ieremia 5:7*). Ezechiel le spune că nimeni nu este vinovat de păcatele altora, nici măcar de cele ale familiei lui. Un tată credincios care evită răul și face binele, dacă are un fiu care se poartă rău, fiul va muri, iar tatăl va trăi. Iar fiul care nu urmează pilda rea a tatălui său, ci face ce este drept și bine, va trăi. Din context se înțelege că NU era vorba de copilași, ci de oameni în toată firea care ar fi trebuit să știe ce spune Dumnezeu:

*Bine de cel neprihănit! Lui îi va merge bine,
căci se va bucura de rodul faptelor lui.
Vai de cel rău! Lui îi va merge rău,
căci va culege rodul faptelor lui. (Isaia 3:10)*

Este părintele responsabil pentru fiul său adult?

În acest capitol Ezechiel nu se referă la sufletul ori la duhul omului în sens ontologic, ci la persoana omului. Așadar, omul care păcătuiește, acela va muri; după cum, „*omul care este drept,... omul acela va trăi negreșit*” (Vezi v. 5 și 9). Nu se poate clădi pe acest verset învățătura că sufletul sau duhul omului moare. Apostolul Petru folosește același sens, de persoană, când vorbește despre potop și despre „*corabia în care au fost scăpate prin apă, un mic număr de suflete și anume opt.*” (1 Petru 3:20). Desigur, au fost salvate opt persoane. Noi nu suntem

duhuri ca îngerii (1 Tesaloniceni 5:23). Păcatul afectează întreaga personalitate a omului. Iar păcatul desparte de Dumnezeu. Pavel scrie: *„Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre în care trăiați odinioară după mersul lumii acesteia...” (Efeseni 2:1-2)*. Prin credința în Domnul Iisus Hristos orice om are șansa unică de a veni la viață, căci: *„Dumnezeu care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos; prin har sunteți mântuiți. (Efeseni 2:4-5)*. Domnul Iisus spune: *„Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii, căci pentru El toți sunt vii.” (Luca 20:38)*.

Ce învață Biblia despre moartea fizică și despre cea spirituală?

MARȚI – Citește: Ezechiel 18:1 – 18

Subliniază în paragraful acesta, *ce face și ce nu face* cel drept. Veai descoperi că omul drept judecă corect situația prin care trece și orice relație cu semenii săi. Nu este idolatru și nu comite adulter; iar cu soția lui se poartă cu sesibilitate și respect. El este corect în afacerile lui și nu caută să profite de ceilalți. Omul drept împarte din bunurile sale celor care sunt în nevoie. Nu este nici părtinitor și nici lacom. Respectul față de legile lui Dumnezeu fac din el un om integru.

Se poate ca un astfel de om să aibă un fiu care să nu-i calce pe urme? Biblia și experiența vieții arată că este posibil. După cum este posibil ca din părinți răi și iresponsabili să crească copii care, scârbiți de viciile părinților, aleg alt drum în viață. Dumnezeu folosește diferite mijloace pentru a-i atrage la Sine. Credincioșii sunt datori să-și crească copiii în frica de Domnul (Efeseni 6:4). De obicei, copiii care cresc în familii echilibrate, fără violență sau vicii, copiii instruiți în Cuvântul Domnului, vor urma calea Domnului. *„Învață pe copil calea pe care trebuie să o urmeze și când va îmbătrâni nu se va abate de la ea.” (Proverbe 22:6)*.

Ce obiceiuri bune sau rele din familie le perpetuezi și tu?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 18:19 – 24

În fața afirmației lui Ezechiel, că fiecare va muri pentru nelegiuirea lui, evreii întreabă: „De ce? Nu poartă fiul pedeapsa pentru nelegiuirea tatălui său? (18:19 – în traducerea King James). Adică cum, nu plătesc copiii pentru păcatele părinților lor? În Legea lui Moise era scris: „Să nu omori pe părinți pentru copii și să nu omori pe copii pentru părinți; fiecare să fie omorât pentru păcatul lui.” (Deuteronom 24:16).

Vinovăția pentru păcatele părinților nu se transmite și asupra copiilor. Cu siguranță există consecințe pentru copii. Abuzurile, certurile în familie, comportamentul violent, viciile, obiceiurile păcătoase, etc., se pot transmite ca moștenire greșită, din generație în generație. Tot mai mulți adolescenți, tineri și chiar adulți nu fac altceva decât să dea vina pe părinți pentru eșecurile lor. Astfel de persoane nu progresează nici spiritual, nici emoțional și de multe ori nici măcar material.

Pe cine ești tentat să dai vina pentru falimentele tale?

Vestea bună este că prin harul lui Dumnezeu, prin pocăință și credință orice obicei păcătos poate fi biruit. Asumă-ți greșelile și nu da vina pe părinți! Dumnezeu te cheamă să te întorci la El să-ți dea iertare și viață din belșug. Când ne întoarcem la Dumnezeu, neprihănirea Domnului Iisus ne eliberează de blestemul păcatului. „Hristos ne-a răscumpărat din blestemul Legii, făcându-Se blestem pentru noi.” (Galateni 3:13). „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El.” (2 Corinteni 5:21). Astfel, șirul obiceiurilor păcătoase se rupe și dai copiilor tăi o altă moștenire.

Există ceva care nu ai vrea să perpetueze copiii tăi?

JOI – Citește: Ezechiel 18:19 – 24

Fiecare om își determină caracterul și destinul prin deciziile care le ia. Dumnezeu nu-i forțează pe oameni să-L asculte, dar dorește ca ei să se întoarcă de la căile care duc spre distrugere și moarte. Nimeni nu trebuie să se considere captiv al trecutului. Domnul oferă har celor ce se întorc la El. Dar „Voi ziceți: Calea Domnului nu este dreaptă!” De

ce șterge Dumnezeu *”cazierul”* celui ce se întoarce de la păcat și de ce nu ține seama de *”meritele”* care le-a avut cel ce se abate de pe cale? Domnul privește la călătoria noastră spirituală exact în momentul în care ne aflăm. Dumnezeu vrea să ne apropiem zilnic tot mai mult de El: *„Apropiați-vă de Dumnezeu și El se va apropia de voi.”* (Iacov 4:8). Domnul Iisus ne-a învățat să câștigăm pe cel ce a păcătuit (Matei 18:15-20). Iar, Pavel se adresează celor ce sunt duhovnicești: *„Fraților, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greșală, voi care sunteți duhovnicești, să-l ridicați cu duhul blândeții.”* (Galateni 6:1). El nu face acest apel către credincioșii lumești din biserică. Aceștia vor găsi plăcere să lovească, să umilească și să-i respingă pe cei căzuți. Deci, să-i acceptăm și să-i ajutăm să facă un pas mai aproape de Domnul.

Întreabă-te, încotro duce calea ta acum! Pe cine ai vrea să ridici?

VINERI – Citește: Ezechiel 18:25 – 32

Mântuirea se capătă prin credință și se manifestă printr-o viață nouă de ascultare și umblare în voia lui Dumnezeu: *„Astfel dar, după cum ați primit pe Hristos Iisus, Domnul, tot așa să și umblați în El, fiind înrădăcinați și zidiți în El, întăriți prin credință...”* (Coloseni 2:6-7). Pentru cei ce se prevalează de dragostea lui Dumnezeu ca să trăiască în păcat, mesajul lui Ezechiel este un avertisment sever (18:26).

Dar celor disperați din pricină că au păcătuit, mesajul lui Ezechiel le aduce speranță. Chemarea la pocăință răsună mereu:

Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape. Să se lase cel rău de calea lui și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeul nostru care nu obosește iertând. (Isaia 55:6—7)

Duhul Domnului ne deschide ochii să vedem pe ce cale suntem. Cel ce se întoarce la Domnul, *„își deschide ochii și se abate de la toate fărădelegile pe care le-a săvârșit.”* (Ezechiel 18:28).

Ce dorință are Dumnezeu pentru fiecare persoană?

Dacă avertizările Domnului nu înseamnă nimic pentru tine, atunci ai nevoie de o inimă nouă asemenea lui David. *„Lepădați de la voi toate fărădelegile, prin cari ați păcătuit, faceți-vă rost de o inimă nouă și un duh nou.” (Ezechiel 18:31).* Când David s-a pocăit el a știut că numai Dumnezeu poate crea o inimă nouă. *„Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule; pune în mine un duh nou și statornic.” (Psalmul 51:10).* Cuvântul a zidi este în ebraică *bara* = *a crea din nimic*. Moise a folosit acest cuvânt când a vorbit despre actul creației.

Cât de reală este nevoia ta după o inimă nouă și neîmpărțită?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 19:1 – 14

Proorocia este o cântare de înmormântare: *„Aceasta-i o cântare de jale și va sluji drept cântare de jale.” (Ez. 19:14).* Ultimii împărați ai lui Iuda au fost niște ”leuți” deprinși să sfâșie prada. Ioahaz a fost dus în Egipt, iar Zedechia avea să fie dus în Babilon. Nu aveau lideri adevărați, iar Iuda era o vie smulsă și arsă de foc. Degeaba așteptau izbăvirea de la liderii lor. Ieremia îi avertiza: *„Zadarnic se așteaptă mântuire de la dealuri și de la mulțimea munților; în adevăr, în Domnul Dumnezeuul nostru este mântuirea lui Israel.” (Ieremia 3:23).* Dar Iuda nu avea încă urechi să audă chemarea lui Dumnezeu. Deși cântarea nu vorbește despre Mesia, prin jalea ei va stârni dorul după adevăratul *Leu din Iuda* și după *adevărata viță* de vie (Vezi: Apocalipsa 5:5; Ioan 15:1).

Ce aprinde în sufletul tău dorul după Iisus în întunericul spiritual al vremii? În ce măsură te cercetează Cuvântul și te inspiră cântarea?

MEDITEAZĂ:

În ce măsură te simți încurajat să fii mai responsabil față de Domnul?

LECȚIA II – CAP. 20—22

ULTIMA TENTATIVĂ DE SALVARE

*„Caut printre ei un om care să înalțe un zid,
și să stea în mijlocul spărturii înaintea Mea pentru țară,
ca să n-o nimicesc...!” (22:30)*

LUNI – Citește: Ezechiel 20:1 – 31

Ziua a zecea, luna a cincea din al șaptelea an al robiei corespunde cu 14 August 591 î.H. Ezechiel prezintă motivul pentru care Dumnezeu nu se lasă întrebat de bătrânii lui Israel (v. 3 și 31). El trece în revistă istoria răzvrătirii evreilor ca națiune. În Egipt, copiii lui Israel s-au alipit de idoli Egiptului. Domnul a privit cu milă spre suferințele lor, așa cum i-a spus lui Moise: *„Am văzut asuprirea poporului Meu, care este în Egipt și am auzit strigătele pe care le scoate din pricina asupritorilor lui, căci îi cunosc durerile.”* (Exod 3:7). În mijlocul suferințelor strigau către Dumnezeul părinților lor, dar își alipeau inima de idoli (20:7-8).

În Pustie s-au răzvrătit împotriva voii lui Dumnezeu și a legământului Său. O întreagă generație a pierit în pustie, iar copiii lor și-au întors inima spre idoli părinților (Ezech. 20:13, 15-16, 21, 23-24). Mai mult, după intrarea în Canaan s-au atașat de idoli Canaanului. Nu au învățat nimic din istoria generațiilor anterioare, dimpotrivă au ajuns chiar mai răi decât părinții lor. *„Părinții voștri M-au părăsit, zice Domnul, s-au dus după alți dumnezei... Și voi ați făcut și mai rău decât părinții voștri, căci iată că fiecare umblați după pornirile inimii voastre rele și nu Mă ascultați.”* (Ieremia 16:11-12). În toată perioada Dumnezeu și-a arătat îndurarea Sa, din pricina slavei Numelui Său. (Ezech. 20:9, 14, 17, 22).

Cum ai experimentat îndurarea și răbdarea lui Dumnezeu?

Dumnezeu interpretează istoria într-un mod diferit decât o facem noi. Adesea reținem doar ceea ce ne place; idealizăm trecutul și cădem astfel în capcana îngâmării. Evreii erau mândri că sunt poporul ales. Noi am putea să ne mândrim că suntem creștini, că poporul nostru are o chemare specială în istorie. Sau că doctrina și practica bisericii noastre este mai biblică decât a altor biserici sau confesiuni. Dar să nu

uităm că responsabilitatea de a umbla în voia lui Dumnezeu este una personală. În final important este cum ne vede Dumnezeu și mai ales cum ne tratează după îndurarea Sa și nu după meritele noastre.

Pentru a înțelege versetul 25, care spune: *„Ba încă le-am dat și legi care nu erau bune și porunci prin care nu puteau să trăiască”,* trebuie să citim ce spune Pavel despre Lege. Scopul Legii nu este să dea viața ca efort propriu, ci să ne descopere starea inimii pentru ca să venim la Dumnezeu. *„Păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. Și porunca, ea care trebuia să-mi dea viața, mi-a pricinuit moartea.”* (Rom. 7:7 și 10).

Cum ne împiedică mândria să ne vedem adevărata stare spirituală?

MARȚI – Citește: Ezechiel 20:32 – 44

Acțiunile lui Dumnezeu în istorie au menirea de a ne descoperi că El este Domnul și că nu renunță la poporul Său. În mijlocul națiunilor printre care vor fi risipiți, copiii lui Israel vor învăța ce înseamnă că Dumnezeu este Împăratul (20:33). Atunci vor recunoaște autoritatea divină și vor accepta mustrarea: *„Vă voi trece pe sub toiag și vă voi pune sub mustrarea legământului.”* (20:37).

Și veți ști că Eu sunt Domnul când Mă voi purta cu voi având în vedere Numele Meu și nicidecum după purtarea voastră rea, nici după faptele voastre stricate. (Ezechiel 20:44)

Istoria milenară a evreilor arată clar implicarea lui Dumnezeu în viața copiilor Săi. Apostolul Pavel spune: *„Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră peste care au venit sfârșiturile veacurilor.”* (1 Corinteni 10:6-11).

Ce ai învățat din istoria biblică a poporului Israel pentru viața ta?

Dumnezeu privește dincolo de judecata și distrugerea Ierusalimului, chiar dincolo de împrăștierea lor printre popoare. Îndurarea și mila lui Dumnezeu se va arăta de nenumărate ori în istoria copiilor lui Israel. Atunci se vor rușina și se vor pocăi de faptele lor rele. Judecata lui

Dumnezeu, fără îndurarea și harul Său, nu aduce pocăință. În fața judecății divine inima omului se poate împietri. Dar în fața îndurării Sale, inima omului se înmoaie și se poate schimba.

Apostolul Pavel scrie: „*Cu ochii ațintiți la îndurarea lui Dumnezeu, vă îndemn dar fraților să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.*” (Romani 12:1). Această îndurare ne-a fost oferită în Domnul nostru Iisus Hristos. În epistola către Tit același apostol scrie:

Căci harul lui Dumnezeu care aduce mântuire pentru toți oamenii a fost arătat și ne învață să o rupem cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie, așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor, Iisus Hristos (Tit 2:11-13)

Cum poți cultiva recunoștința față de îndurarea lui Dumnezeu?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 20:45 – 49 și 21:1-17

În numai cinci ani de la această profeție, Ierusalimul și Iuda vor fi arse de foc și oamenii trecuți prin ascuțișul sabiei. Și orice făptură de pe pământ va vedea și va ști că nu este o întâmplare, ci Dumnezeu judecă pe poporul Său (Ez. 20:48; 21:5). Focul și sabia Domnului vor aduce distrugere totală pentru Ierusalim și Israel prin tăvălugul babilonian. În ziua aceea nu se va face nici o deosebire între cei neprihăniți și cei răi. Există oare vreo solidaritate cu poporul în mijlocul căruia trăim?

Exegeții Bibliei numesc acest paragraf, Cântecul Sabiei: „*Sabia, da, sabia este ascuțită și lustruită.*” (21:9). Sabia ascuțită arată eficiența, iar sabia lustruită arată iminența dezastrului. Soldații babilonieni vor avea o eficiență a distrugerii de două, ba chiar de trei ori mai mare decât obișnuit (21:14). Binecuvântarea Legământului spunea: „*Cinci dintre voi vor urmări o sută și o sută dintre voi vor urmări zece mii.*” (Levitic 26:8). Acum rolurile se inversează. Iar proorocul trebuie să sufere, să geamă și să se vaiete din pricina tuturor nenorocirilor care vor veni. Ezechiel trebuie să se identifice cu durerea poporului său.

Și tu, fiul omului, gemi! Cu rărunții zdrobiți și cu amărăciunea în suflet, gemi sub privirile lor! (Ezechiel 21:6)

Cum ne identificăm cu poporul în care trăim? Ce facem pentru el?

Dar, oare de ce s-ar bucura Dumnezeu să aducă judecata și pedeapsa? „Și Eu voi bate din mâini (voi aplauda) de bucurie și îmi voi potoli astfel urgia.” (Ezech. 21:17). Cum ar fi dacă abuzurile, nedreptățile, violurile, jafurile, crimele, înșelăciunile nu ar fi niciodată pedepsite? Dumnezeu devine dușmanul poporului Său, când poporul se poartă ca vrăjmaș al neprihănirii, al dreptății. Ultimele aplauze aparțin lui Dumnezeu!

O imagine asemănătoare cu aceea în care Dumnezeu *”bate din palme”* cu bucurie este aceea în care Isaia vorbește despre suferințele lui Mesia: *„Domnul a găsit cu cale (a găsit plăcere) să-L zdrobească prin suferință.”* (Isaia 53:10). Ar trebui să înțelegem că păcatul este ceva îngrozitor. Cât de recunoscători ar trebui să fim pentru că Iisus Mesia a purtat păcatele noastre în trupul Său pe lemn! (1 Petru 2:24). Pedeapsa care ne dă pacea a căzut peste El și prin rănilor Lui suntem tămăduiți de consecințele eterne ale păcatelor noastre (Vezi: Isaia 53:5). Aceasta este Evanghelia care unora li se pare mult prea simplă.

Pe cruce Iisus S-a identificat cu noi. Cum te identifici tu cu El?

JOI – Citește: Ezechiel 21:18 – 32

Împăratul Nebucadnețar apelează la mijloace magice pentru a descifra viitorul și pentru a lua o decizie cu privire la expediția împotriva Ierusalimului sau împotriva Rabei, capitala fiilor lui Amon. A da în bobi presupune a primi un răspuns prin DA sau NU la o singură întrebare după cum au fost aranjate boabele pe masă. Ghicirea prin aruncarea săgeților și cercetarea ficatului erau practici asemănătoare cu ghicitul *”în palmă”, ”în cafea”,* etc. Terafimii erau statuete de cele mai multe ori de mici dimensiuni reprezentând zeii familiei (Judecători 18:20 și 24; 1 Samuel 19:13). În fața terafimului stătea un ventriloc (persoană care rostea cuvinte înfundate din abdomen fără să miște buzele) și părea că vorbește terafimul (Zaharia 10:2). Copiilor lui Israel le erau interzise aceste practici (Deuteronom 18:10-14; 2 Împărați 23:24).

Dumnezeu folosește instrumente păgâne pentru a aduce judecata asupra Ierusalimului. Faptul că Dumnezeu îndreaptă sorțul împotriva Ierusalimului în timp ce Nebucadnețar apelează la practici oculte nu înseamnă că El acceptă astfel de practici. Dar, Dumnezeu pedepsește neascultarea: *„Căci neascultarea este tot atât de vinovată ca ghicirea și împotrivirea nu este mai puțin vinovată decât închinarea la idoli și terafimii.”* (1 Sam. 15:23). Cunoștința fără ascultare duce la îngâmfare și ipocrizie (1 Corinteni 8:1-3; Romani 2:17-23).

În ce mod îi privești pe cei ce nu au cunoștința Adevărului ca tine?

Paragraful acesta conține pe lângă judecată și o profeție mesianică. Dinastia lui David nu va mai purta cununa de rege până va veni Acela care are dreptul la ea. De două ori se spune că ziua judecății va veni atunci când nelegiuirea va fi la culme. Dumnezeu i-a promis lui Avraam că urmașii lui se vor întoarce în Canaan și țara le va fi dată atunci când nelegiuirea Amoriților va atinge vârful. Dumnezeu nu se grăbește să aducă judecata. Amoniții s-au bucurat că Nebucadnețar i-a ocolit și a asediat Ierusalimul. Dacă Dumnezeu a aprins un foc ca de pădure în Ierusalim și în Iuda, focul care va arde pe fiii lui Amon va fi ca focul unui cuptor încins de urgia lui Dumnezeu. Israelul se va reface dar nu și fiii lui Amon. Cu cât îndurarea lui Dumnezeu este mai mare cu atât și pedeapsa este mai mare.

Disprețuiești tu bogățiile bunătății, îngăduinței și îndelungei Lui răbdări? Nu vezi tu că bunătatea lui Dumnezeu te îndeamnă la pocăință? Dar, cu împietrirea inimii tale, care nu vrea să se pocăiască, îți aduni o comoară de mânie pentru ziua mâniei și a arătării dreptei judecăți a lui Dumnezeu.” (Romani 2:4-5).

Cum te raportezi la îngăduința, răbdarea și bunătatea lui Dumnezeu?

VINERI – Citește: Ezechiel 22:1 – 22

Sfârșitul va veni din pricina vărsării de sânge nevinovat, abuzului de putere, disprețului, bârfei, desfrâului, violurilor, mitei, lăcomiei, jafului prin dobândă și camătă, jafurilor prin violență, nedreptății, idolatriei.

Toate aceste păcate sunt încălcări ale Legii lui Dumnezeu. Când astfel de păcate sunt săvârșite în poporul de atunci sau de azi al Domnului, Dumnezeu aduce judecata. Cineva a spus că dacă Dumnezeu nu ar judeca societatea de azi ar trebui să-și ceară scuze față de Sodoma și Gomora. Risipiți printre neamuri, evreii vor experimenta focul care topește zgura. Acum însă focul acesta îi topește pe toți cei ce s-au încrezut în faptul că sunt poporul ales și s-au fălit că sunt argint, când în realitate erau doar zgură. Pavel scrie celor ce se consideră creștini: *„Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă încercați-vă. Nu recunoașteți voi că Iisus Hristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați (dacă sunteți o imitație).”* (2 Corint. 13:5).

Ce înseamnă această avertizare pentru tine?

SÂMBĂTĂ – Citește: Ezechiel 22:23 – 31

Poporul care trebuia să fie o pildă pentru celelalte națiuni a ajuns să se poarte ca fiarele sălbatice. Liderii politici răcnesc și sfâșie ca un leu, intimidează și execută oameni nevinovați ca să pună mâna pe averile lor. Se înmulțesc văduvele și orfanii. Căpeteniile, ofițerii armatei și oficialii de rangul doi sunt ca lupii în haită care sfâșie, varsă sânge și îi pierd pe cei ce nu se pot proteja. Toate acestea numai ca să-și potolească lăcomia de bani. Preoții dau tonul prin faptul că se complac în această stare de lucruri și pentru că nu-i învață pe oameni să facă deosebire între sacru și profan, între ce este drept și ce este nedrept, între ce este curat și ce este necurat.

Leviții aveau sarcina de a învăța pe Israel Legea (Deuteronom 33:10). *„Căci buzele preotului trebuie să păzească știința (cunoașterea) și din gura lui se așteaptă învățătură, pentru că el este un sol al Domnului oștirilor.”* (Maleahi 2:7). La rândul lor, spune Ezechiel, proorocii nu-i confruntă nici pe lideri, nici pe preoți, ci înșală poporul. Iar poporul se lasă mințit și mânat de porniri păcătoase, de violență, hoție, asuprire, nedreptate și dispreț față de străini – îi calcă în picioare (Ez. 22:29)

Chemarea liderului înseamnă responsabilitate; nu, privilegiu. Adesea liderii sunt ispitiți să-și folosească autoritatea pentru a-și consolida

poziția și nu să slujească poporul. Lucrul acesta este cu atât mai grav, când este vorba de liderii spirituali. Apostolul Pavel spune presbiterilor din Efes că din mijlocul lor se vor ridica lupi răpitori care nu vor cruța turma. Deci NU din afară, nici măcar NU dintre membrii simpli ai bisericii, ci dintre lideri, dintre cei ce se bucură de autoritate în rândul celorlalți. (Citește: Fapte 20:29-30).

Cum îți folosești autoritatea în biserică sau în familie?

Când zidul de apărare are spărturi, inamicul se strecoară înăuntru și deschide porțile cetății. Dumnezeu caută printre cei ce se bucură de autoritate politică și autoritate spirituală, un om care să înalțe un zid de protecție morală pentru țară. Ieremia este la Ierusalim, dar nimeni dintre lideri nu vrea să-l asculte și să se ridice cu autoritatea care o deține să stăvilească mânia judecății divine. Am putea considera că aceasta a fost ultima tentativă a lui Dumnezeu de a ierta Ierusalimul.

Și astăzi Dumnezeu caută oameni care să zidească. El îi caută din mijlocul poporului Său, al Bisericii. El nu caută critici sau cinici. Duhul Domnului caută oameni decisi să zidească. El caută oameni de acțiune!

*Oriunde se muncește este și câștig,
dar oriunde numai se vorbește, este lipsă. (Proverbe 14:23)*

În ce măsură răspunzi chemării de a zidi, proteja și mijloci?

MEDITEAZĂ:

În ce măsură îți propui să devii mai responsabil față de cei din jur?

LECȚIA III – CAP. 23—24

DEZASTRUL PROSTITUȚIEI SPIRITUALE

*„Pentru că M-ai uitat,
pentru că M-ai aruncat la spatele tău,
poartă-ți și tu acum pedeapsa nelegiuirilor și curviilor tale.” (23:35)*

LUNI – Citește: Ezechiel 23:1 – 35

Proorocia din capitolul 16 a vorbit despre adulterul spiritual al lui Iuda și s-a încheiat cu promisiunea înnoirii Legământului. Proorocia din acest capitol reprezintă actul de divorț. Numele celor două surori, a celor două regate, *Oholă* și *Oholibă* conțin substantivul comun – ‘*ohel*’ – care înseamnă – *cort*, o aluzie la *Cortul Întâlnirii*. Dumnezeu a dorit să locuiască în mijlocul lor. *Oholă* înseamnă “*Cortul ei*”, iar *Oholibă*, “*Cortul Meu în mijlocul ei*”. Israelul și-a făcut propriile locașuri de închinare, cu cei doi viței la Betel și la Dan. Iuda a avut ca loc de închinare Templul din Ierusalim. Atât Iuda cât și Samaria L-au părăsit pe Domnul. Slava Domnului a părăsit Templul. Deci, urmează divorțul! Prezența Domnului Iisus face din comunitatea de credință, **sfeșnic de aur ce poartă lumina Lui**. Ceea ce alimentează această lumină este dragostea pentru Domnul. Fără dragostea pentru El, râvna și faptele noastre nu au nici o valoare. Bisericii din Efes, Domnul îi spune:

Știu faptele tale, osteneala ta și răbdarea ta.... Știu că ai suferit pentru numele Meu și că n-ai obosit. Dar ce am împotriva ta este că ți-ai pierdut dragostea dintâi. Adu-ți dar aminte de unde ai căzut, pocăiește-te și întoarce-te la faptele tale dintâi. Altfel, voi veni la tine și-ți voi lua sfeșnicul din locul lui, dacă nu te pocăiești.

Dragostea dintâi este dragostea pentru El: „*Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu tot cugetul tău. Aceasta este cea dintâi și cea mai mare poruncă.*” (Mat 22:37-38). Mântuitorul și Mirele nostru ceresc merită întreaga noastră iubire!

Cum cultivi iubirea și loialitatea față de Domnul?

Limbajul folosit de Ezechiel în acest capitol este asemănător cu cel din capitolul 16. Societatea de azi poate fi ușor zugrăvită folosind acest limbaj: Prostituație, adulter, pornografie, desfrâu, etc. Adolescența este o perioadă sensibilă în ce privește anumite deprinderi păcătoase. Numai puterea Evangheliei aduce eliberare prin pocăință și credință de obiceiul păcătos stabilit în adolescență. Cine este rob de aceste păcate și spune că e credincios se înșală.

„Nu știți că cei nedrepti (incorecți) nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurarii, nici malahii (onaniștii), nici sodomiții (homosexualii și lesbienele), nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii (calomniatorii), nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 6:9-10).

Este oare demodat acest mesaj și avertizarea lui?

MARȚI – Citește: Ezechiel 23:36 – 49

Alegoria celor două surori demască nu doar prostituția spirituală, ci și cea politică. Dumnezeu aștepta ca poporul Său să se încreadă în El, să nu alerge la națiuni străine pentru ajutor și să le împrumute dumnezeii. Egiptul, Asiria și Babilonul au reprezentat mereu puteri imperiale spre care au privit copiii lui Israel. În Egipt au privit spre idoli.

După divizarea Împărăției, Israelul a privit spre Asiria, și asirienii l-au cucerit; Iuda a privit spre Babilon și babilonienii aveau să-i cucerească. Când Dumnezeu a judecat Israelul prin Asirieni, aceasta trebuia să fie un semnal de avertizare pentru Iuda. Dar Iuda a fost și mai fără frâu. Imperiile vremii spre care au privit cu încredere pentru ajutor au fost mijloacele prin care Dumnezeu a judecat necredințioșia lor.

Astăzi, societatea este mai preocupată de dezbateri politice, decât de căutarea lui Dumnezeu. Sunt așteptările tale îndreptate mai mult spre politicieni decât înspre Domnul? Ne bucurăm de libertate, dar folosim această libertate pentru a ne preocupa de *Împărăția care nu este din lumea aceasta?* Avem nevoie de discernământ duhovnicesc pentru a interpreta în lumina Scripturii, evenimentele din societate. Cine îți

modelează atitudinea civică? Ai ajuns dependent/ă de un anumit formator de opinie? Ce îți strecoară în suflet, teamă, neîncredere, ură?

Cum ai putea să îndrepti privirile oamenilor spre Dumnezeu?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 23:35 și Exodul 20:1 – 17

Copiii lui Israel din cele două regate, Israel și Iuda, s-au făcut vinovați față de Domnul prin călcarea Legământului, încheiat între Dumnezeu ca Împăratul suveran și poporul ales. „*Eu sunt Domnul, Dumnezeul tău, care te-a scos din țara Egiptului, din casa robiei.*” (Exod 20:1). Din acest motiv copiii lui Israel trebuiau să respecte clauzele Legământului, cele zece cuvinte, Decalogul. ”Deca” înseamnă zece, iar ”logos”, *cuvânt*. (Citește: Exod 34:27-28). Semnul Legământului de la Sinai era Sabatul, odihna - ziua de Sabat, anul Sabatic, etc. (Vezi: Exod 31:12-17). Adesea pentru încălcarea Legământului, Biblia spune că evreii au pângărit sau au încălcat Sabatele Domnului (Ezechiel 20:12-13).

Cuvintele Legământului sau Cele Zece Porunci pot fi sumarizate astfel:

- I Să nu ai alți dumnezei;
- II Să nu-ți faci chip cioplit;
- III Să nu iei în deșert Numele Domnului;
- IV Să sfințești ziua de odihnă;
- V Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta;
- VI Să nu ucizi;
- VII Să nu preacurvești;
- VIII Să nu furi;
- IX Să nu mărturisești strâmb;
- X Să nu poftești.

Domnul dorea să facă din copiii lui Israel o împărăție de preoți și un neam sfânt. (Exod 19:5-6). Respectarea Legământului era însoțită de binecuvântări: „*Toate popoarele vor vedea că tu porți Numele Domnului. Domnul te va copleși cu bunătați...; Domnul te va face să fii cap, nu coadă.*” (Deuter. 28:1-14) Dar, dacă nu vei asculta, atunci:

Domnul te va împrăști printre toate neamurile, de la o margine a pământului până la cealaltă: și acolo vei sluji altor dumnezei pe

care nu i-ai cunoscut nici tu, nici părinții tăi, dumnezei de lemn și de piatră. Între aceste neamuri, nu vei fi liniștit și nu vei avea un loc de odihnă pentru talpa picioarelor tale. Domnul îți va face inima fricoasă, ochii lânzezi și sufletul îndurerat. Viața îți va sta nehotărâtă înaintea, vei tremura zi și noapte, nu vei fi sigur de viața ta. În groaza care-ți va umple inima și în fața lucrurilor pe care ți le vor vedea ochii, dimineața vei zice: "O, de ar veni seara!" și seara vei zice: "O, de ar veni dimineața!" (D. 28:64-67)

Pentru că n-au vrut să facă dreptate, pentru că în lăcomia lor au ucis suflete nevinovate, pentru că au fost fără frâu în destrăbălări, pentru că nu au căutat pe Domnul și nu s-au încrezut în El, pentru că au alergat la idolii neamurilor mai puternice decât ei, atunci când aveau o țară, o dinastie și un Templu; atunci când vor fi împrăștiați printre neamuri, când vor fi disprețuiți și persecutați; atunci vor plânge împreună, se vor apropia unii de alții, se vor întoarce spre Domnul și vor respecta cuvintele Legământului. Dorul aprins după Ierusalim și după Mesia va fi candela care le va lumina cărările prin secole și milenii de pribegie.

În ce mod te identifici în inima ta cu starea lor?

JOI – Citește: Ezechiel 24:1 – 14

Asediul Ierusalimului a început pe 15 ianuarie 588 î.H. Ziua aceasta a rămas în amintirea și practica evreilor ca o zi de post, alături de alte trei zile care comemorau evenimentele tragice legate de distrugerea Ierusalimului și sfârșitul lui Iuda: *începutul asediului* (luna a zecea, ziua a zecea, anul al nouălea – 2 Regi 25:1); *străpungerea zidurilor* (luna a patra, ziua a noua, anul al unsprezecelea – 2 Regi 25:3-4 și Ieremia 39:2); *arderea Templului* (luna a cincea, ziua a șaptea – 2 Regi 25:8-9); *uciderea lui Ghedalia* (luna a șaptea – Ieremia 41:1-2). Aceste zile de post sunt menționate în cartea proorocului Zaharia 8:19.

Așa vorbește Domnul oștirilor: "Postul din luna a patra, postul din luna a cincea, postul din luna a șaptea și postul din luna a zecea se vor preface pentru casa lui Iuda în zile de veselie și de bucurie, în sărbători de voieșie. Dar iubiți adevărul și pacea!"

Trei imne vestesc sfârșitul: Imnul sabiei (21:8-12); Imnul potirului (23:32-34) și Imnul fierturii din cazan (24:3-14). De fapt acest ultim imn are trei părți: Pilda cazanului care fierbe (24:3-5); Golirea fierturii (24:6-8) și Încercarea de curățire a cazanului gol printr-un mare foc. Primul imn sau cântec anunță judecata; al doilea, explicația judecății; iar al treilea, încercarea zadarnică de a curăța rugina. Ierusalimul este cetatea setoasă de sânge în care cei puternici nu au nici un respect față de viață și nici măcar nu încearcă să-și ascundă crimele (Ez. 24:7). Liderii și-au folosit puterea pentru nedreptate și acte de violență.

Datorită naturii căzute, omul este victima propriei puteri. Se știe că puterea corupe, iar puterea absolută corupe în mod absolut. Numai Iisus fiind Dumnezeu a arătat că avea putere peste propria putere. Iisus avea putere să coboare de pe cruce. Dar, a avut putere să rămână pe cruce pentru mântuirea noastră. Numai așa înțelegem îndemnul, oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt. Dacă ai putere să-i întorci un pumn celui ce te-a palmuit, atunci ești mai puternic decât el. Dar, dacă ai putere să-ți oprești pumnul și să întorci și celălalt obraz, atunci ești mai puternic decât propriile tale instincte. Aceasta e puterea pe care ne-o dă Dumnezeu când ne încredem în El.

De ce Îl dezgustă pe Dumnezeu folosirea puterii pentru a face rău?

Cazanul care dă în clocot este plin de scursuri, de zgură – de violență, desfrâu și idolatrie. Dumnezeu urăște violența și disprețul față de viață în orice formă s-ar manifesta ele, atât în societate cât și în familie. Dumnezeu urăște *„pe cel ce își acoperă haina cu sâlnicie (violență).”* (Maleahi 2:16). Astăzi, disprețul sau nepăsarea față de viață se referă și la uciderea prin avort a celor nenăscuți. Iată ce ar trebui să trezească conștiința, nu doar a femeilor, ci și a bărbaților și a unei întregi națiuni. Ce să spunem despre morții din Decembrie 1989 și despre disprețul față de dreptate? În final Dumnezeu va judeca lumea. Toate victimele nevinovate vor fi răzbunate de El. *„Pământul va da sângele pe față și nu va mai acoperi uciderile”* (Isaia 26:21). Iisus le-a spus Iudeilor că prin uciderea celor trimiși de Dumnezeu, ei fac să vină asupra lor, *„tot sângele nevinovat care a fost vărsat pe pământ.”* (Matei 23:34-35).

De ce este bine să știm că Dumnezeu va judeca uciderile și violența, chiar și cea domestică? Precum și uciderea cu vorba? (Ieremia 18:18)

VINERI – Citește: Ezechiel 24:15 – 27

Ezechiel vorbea numai când Dumnezeu îi deschidea gura. El a ilustrat prin acțiunile sale mesajul judecății divine. Acum trebuie să treacă prin cea mai dureroasă experiență, moartea soției. Proorocul Ieremia nu a avut voie să se căsătorească pentru a arăta că generația aceea nu va avea viitor în țară (Ieremia 16:1-4). În Israelul de Nord, proorocul Osea a fost nevoit să se căsătorească cu o prostituată pentru a arăta că poporul s-a prostituat mergând după idoli (Osea 1:1-2). Dar drama lui Ezechiel le depășește cu mult. În anul distrugerii Ierusalimului el avea 37 de ani. Soția lui era probabil cu câțiva ani mai tânără decât el. Dacă s-au căsătorit în țară înseamnă că l-a urmat în exil. În perioada care a urmat chemării lui, cu siguranță ea a fost aceea care a avut grijă de el. Relația lor frumoasă de căsnicie se vede din expresia: *„ce ți-e mai scump în ochi”* (24:16). Probabil era bolnavă și Dumnezeu l-a înștiințat pe Ezechiel că soția lui va muri. Peste această încercare, Dumnezeu îi cere să *nu jelească, să nu plângă și să nu verse lacrimi* pentru ea.

Cât de greu ți-ar fi să accepți un astfel de mesaj din partea Domnului?

Evreii îi jeleau pe cei dragi cu bocete (Genesa 50:10-11), își sfâșiau hainele (2 Samuel 3:31), își presărau țărână pe cap (1 Samuel 4:12), iar ca semn de smerenie și durere umblau desculți (2 Samuel 15:30) și nu mâncau decât pâinea de jale pe care o pregăteau rudele sau vecinii. Ezechiel avea să fie un semn pentru evreii din exil. *„Nu vrei să ne lămurești ce înseamnă pentru noi ceea ce faci?”* - a întrebat poporul. Da, pentru ei, tragedia lui Ezechiel anunța distrugerea Templului, moartea și exilul fiilor și fiicelor lor care erau la Ierusalim.

Desprindem de aici câteva lecții practice. Suferința este o problemă umană care nu ocolește pe nimeni. În cazul lui Ezechiel tragedia care l-a lovit a venit în contextul ascultării de Dumnezeu. El nu se revoltă și nici măcar nu cere să fie scutit de această încercare grea.

Ai putea spune ca Iov: Ce? Primim de la Dumnezeu binele și să nu primim și răul? Accepți voia Domnului și în clipe grele?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 24:15 – 27

În concluzie, se poate spune că moartea soției lui Ezechiel simboliza sfârșitul Legământului de căsătorie a lui Dumnezeu cu Ierusalimul și cu Iuda din vremea de atunci. În loc să vină smeriți înaintea lui Dumnezeu la Templu, evreii au făcut din locașul sfânt simbolul tăriei, bucuriei și mândriei lor. Formalismul a înlocuit credința autentică și relația cu Dumnezeu a fost înlocuită cu ritualuri și simboluri religioase fără viață.

În ce mod suntem tentați noi, cei credincioși să călcăm pe urmele lor?

Mesajul cel mai puternic este cel transmis prin propria viață și nu doar prin vorbe. În cele mai grele momente ale propriei experiențe Ezechiel știe că Dumnezeu găsește plăcere în el, chiar dacă trebuie să sufere. El știe că propria lui suferință va aduce trezire în popor și dorința de a se întoarce la Domnul. După capitularea Ierusalimului va veni un fugar la Ezechiel și din clipa aceea proorocul nu va mai fi mut. Un nou început pentru copiii lui Israel va fi proclamat în capitolele 33—37. Iar sosirea fugarului va fi discutată în cap. 33:21-22.

Ce lecție de viață și slujire ai descoperit pentru tine în acest pasaj?

MEDITEAZĂ:

În ce măsură ești mai hotărât să umbli în ascultare de Dumnezeu?

LECȚIA IV – CAP. 25—26

JUDECATA NAȚIUNILOR RĂUTĂCIOASE

„Căci ziua Domnului este aproape pentru toate neamurile.

Cum ai făcut, așa ți se va face;

faptele tale se vor întoarce asupra capului tău.” (Obadia 1:15)

LUNI – Citește: Ezechiel 25:1 – 11

După mesajele de înștiințare și judecată asupra Ierusalimului și a lui Iuda (cap. 4-24), Ezechiel transmite avertizări popoarelor care s-au bucurat și celor care au luat parte la dezastrul lui Iuda. Aceste mesaje vor arăta că cei ce se împotrivesc lui Dumnezeu și se ridică împotriva poporului Său vor suferi consecințe deosebit de grave. Sunt șapte mesaje adresate națiunilor înconjurătoare și fiecare mesaj conține:

(1) Identitatea națiunii căreia îi este adresată proorocia; (2) Vinovăția națiunii respective; (3) Descrierea judecății și (4) Fiecare națiune va fi nevoită să recunoască suveranitatea Dumnezeului lui Israel.

Nu ne mântuim împreună cu neamul, deoarece mântuirea este darul lui Dumnezeu pentru fiecare om și înseamnă relație personală cu El. Fiecare om se poate face părtaș păcatelor neamului atunci când se lasă purtat de mândrie, ură și răzbunare. Dumnezeu le cerea evreilor să aibă milă și grijă de străin. Cu atât mai mult El cere națiunilor să se poarte cu grijă, bunătate și îndurare față de Israel, poporul Său. Mai ales atunci când este izgonit și tratat cu ură și răutate. Parcă Dumnezeu ar spune, *Mi-am disciplinat poporul, dar cine sunteți voi să vă purtați așa?* Holocaustul rămâne un act de acuzare chiar și asupra multor biserici. Nu există nici o scuză! Ce înseamnă duhul de judecată din inimile celor ce au mereu ceva împotriva evreilor?

Te lași influențat/ă de murmurul și nemulțumirea împotriva lor?

Dumnezeu vrea ca națiunile să recunoască suveranitatea Lui în istorie: *„Și vor ști că Eu sunt Domnul!”* Prin proorocul Isaia, Domnul spune:

Pe Mine însumi Mă jur, adevărul iese din gura Mea, și cuvântul Meu nu va fi luat înapoi: orice genunchi se va pleca înaintea Mea

și orice limbă va jura pe Mine. "Numai în Domnul", Mi se va zice, "locuiește dreptatea și puterea; la El vor veni, și vor fi înfrunțați toți cei ce erau mâniați împotriva Lui. (Isaia 45:23-24).

La sfârșitul istoriei se va împlini la dimensiuni cosmice, proorocia: „Pe viața Mea mă jur, zice Domnul, că orice genunchi se va pleca înaintea Mea și orice limbă va da slavă lui Dumnezeu.” (Rom.14:11). „Pentru ca în numele lui Iisus să se plece orice genunchi, al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Iisus Hristos este Domnul.” (Filipeni 2:10-11).

De ce nu trebuie să te rușinezi de Iisus în mijlocul batjocoritorilor?

MARȚI – Citește: Ezechiel 25:1 – 11

Proorocii împotriva Amoniților și Moabiților. Amoniții și Moabiții erau urmașii copiilor născuți prin incest de fetele lui Lot (Genesa 19:36-38). Ei sunt cunoscuți în istoria biblică pentru opoziția față de copiii lui Israel (Deuter. 23:3-4; Jud. 3:12-14; 1 Sam. 11:1-2; 2 Sam. 10), pentru idolatria care a influențat Israelul (Numeri 25:1-3; 1 Regi 11:7), pentru cruzimea (Amos 1:13; 2:1) și mândria lor (Țefania 2:8-10; Isaia 16:6). Când Nebucadnețar a distrus Ierusalimul și Templul, când a pustiit țara lui Iuda, ei s-au bucurat în gelozia lor și au refuzat să vadă în Israel poporul ales al lui Dumnezeu (Ezechiel 25:3 și 8).

Amoniții și Moabiții vor dispărea pentru totdeauna din istorie. Beduinii arabi (fiii Răsăritului) vor cuceri aceste teritorii. Dumnezeu îi va judeca pentru că să știe că la HWH este Domnul (Ezechiel 25:5 și 11). Urmășii lor, niște rămășițe împrăștiate printre celelalte triburi, vor continua să aibă aceeași ură și dispreț față de copiii lui Israel și după întoarcerea acestora din robia Babiloneană (Neemia 4:3-9).

Bucuria răutăcioasă și invidia au fost cauza nimicirii acestor popoare: „Pentru că ai zis: Ha! Ha! Sfântului Meu locaș când era pângărit, țării lui Israel când era pustiită și casei lui Iuda când se ducea în robie.” (v.3) „Pentru că au zis: Iată casa lui Iuda a ajuns ca toate neamurile!” (v.8)

Ura, invidia, îngâmfare și disprețul reprezintă păcate, nu doar când se manifestă față de o anumită persoană, ci și atunci când privesc o

întreagă etnie. Antisemitismul reprezintă o manifestare a rasismului. Ura și disprețul față de alte naționalități sau rase umane sunt adesea promovate ca patriotism, când de fapt sunt infirmități și păcate grave.

Știi că acestea reprezintă un pericol spiritual, nu doar social? De ce?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 25:12 – 17

Proorocii împotriva Edomului și Filistenilor.

Dacă Amoniții și Moabiții erau rude mai îndepărtate cu Evreii, prin Lot nepotul lui Avraam, Edomiții erau frați cu ei, ca urmași ai lui Esau. Știm că Iacov a luat prin înșelăciune binecuvântarea lui Esau; dar și acesta și-a disprețuit dreptul de întâi născut și l-a vândut pentru un blid de linte: *„La ce-mi folosește dreptul de întâi născut, faptul că prin urmașii mei ar urma să vină Mesia, dacă eu mor de foame.”*

Moabul era situat la Est de Marea Moartă, Amonul în partea de Nord, iar Edomul la Sud. Muntele Nebo era în Moab, iar muntele Seir, în Edom.

Filistenii formau o confederație de cinci state-cetăți pe coasta de Vest a regatului Iuda: Gat, Gaza, Askalon, Asdod și Ekron. Se pare că erau un popor venit din zona Mării Egee în vremea patriarhilor, în special din ostrovul Caftor sau insula Creta. (Genesa 21:34; 26:1; Amos 9:7; Ieremia 47:4)

Edomiții și Filistenii au cooperat în răzbunarea lor împotriva Iudeilor și au mărit dezastrul produs de Nebucadnețar (Ezec 25:12, 15; Amos 1:6). *„Filistenii s-au răzbunat în chip batjocoritor și din adâncul sufletului, voind să nimicească totul în ura lor străveche.”* (Ez. 25:15).

Întotdeauna, răzbunarea implică neiertare, mânie, ură, amărăciune, răutate, conflicte, înăbușirea sentimentelor de milă, etc. (Amos 1:11). Răzbunarea întunecă mintea. Pavel spune: *„Nu vă răzbunați singuri, ci lăsați să se răzbune mânia lui Dumnezeu, căci este scris: ‘Răzbunarea este a Mea; Eu voi răsplăti’ - zice Domnul.”* (Romani 12:19).

De ce este atât de important să nu te răzbuni?

JOI – Citește: Ezechiel 25:12 – 17

Proorocul Obadia descrie mai în detaliu comportamentul Edomiților. Citește proorocia lui Obadia și subliniază expresia: Nu trebuia!

Din pricina silniciei făcute împotriva fratelui tău Iacov, vei fi acoperit de rușine și vei fi nimicit cu desăvârșire pentru totdeauna.

Căci în ziua când stăteai în fața lui, în ziua când străinii îi luau averea, când străinii intrau pe porțile lui și aruncau sorțul asupra Ierusalimului, și tu erai atunci ca unul din ei!

Nu trebuia să te uiți mulțumit la ziua fratelui tău, în ziua nenorocirii lui, nu trebuia să te bucuri de copiii lui Iuda, în ziua pieirii lor, și nu trebuia să vorbești cu semeție, în ziua strâmtorării!

Nici nu trebuia să intri pe porțile poporului Meu, în ziua nenorocirii lui, nici nu trebuia să te bucuri de nenorocirea lui, în ziua prăpădului lui, și nu trebuia să pui mâna pe bogățiile lui, în ziua prăpădului lui!

Nu trebuia să stai la răspântii, ca să nimicești pe fugarii lui, și nici nu trebuia să dai în mâna vrăjmașului pe cei ce scăpaseră din el în ziua necazului! (Obadia 1:1-21).

Dispariția Edomului ca țară, profețită de Ezechiel și Obadia, va avea loc în secolul II î.H. când va fi cucerit de Evrei și încorporat în regatul Israel sub denumirea de provincia Idumeea, în timpul Macabeilor, a dinastiei hasmoneenilor (Ezec 25:14; Obadia 1:18). Regele Irod, a fost Idumean. În Hristos, vrăjmășia dintre evrei și neamuri dispare (Efeseni 2:11-18). Pavel spune că Biserica îndeplinește rolul Israelului atât timp cât ține vremea nemurilor. Apoi tot Israelul va fi mântuit (Romani 11:25-26).

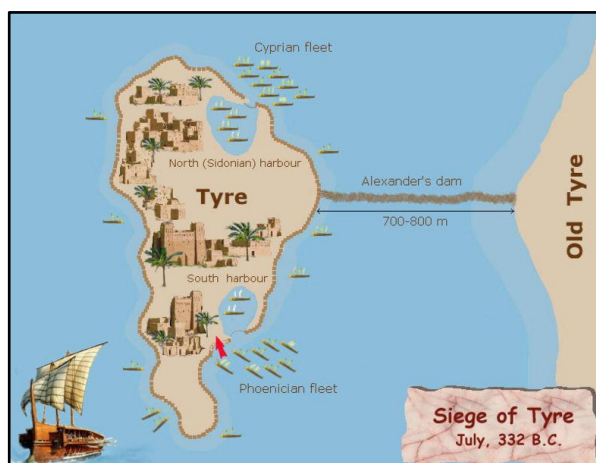
Cum înțelegi ostilitatea față de Israel în prezent?

VINERI – Citește: Ezechiel 26:1 – 21

Proorocie împotriva Tyrului.

Cuvântul „Tyre” sau „Tyrene” înseamnă „Stâncă”. Orașul era construit atât pe țărm cât și pe insula stâncoasă și fortificată la depărtare de 800 metri de țărm. Zidul de apărare al insulei avea o înălțime de 60 m. Orașul de pe țărm a fost cucerit de Nebucadnețar după un asediu de doi ani. Când au intrat în cetate, armatele babiloniene au mărșăluit printr-un oraș aproape gol. Mulți locuitori au reușit să fugă și să se adăpostească în fortăreața de pe insula-stâncă, sprijiniți și de egipteni.

Fortăreața a fost asediată de Nebucadnețar încă 13 ani fără succes. Asediul care a durat în total 15 ani (587-572 î.H.) a fost ridicat abia când Tyrul a acceptat să plătească tribut lui Nebucadnețar. Chiar dacă nu a reușit să distrugă în totalitate Tyrul, Nebucadnețar a făcut ca acest oraș-port să-și piardă din puterea economică. Iar, profeția lui Ezechiel avea în vedere valuri repetate de atacuri împotriva Tyrului: *„voi aduce împotriva ta multe neamuri, cum își ridică marea valurile”* (26:3). Abia în anul 332 î.H. cetatea fortificată de pe insulă a fost cucerită de

Alexandru Macedon. El a construit un dig-șosea de pe țărm până pe insulă folosind pietre, cărămizi și moloz din ruinele cetății de pe țărm.

Astăzi Tyrul este al patrulea oraș ca mărime al Libanului. Dar, vechiul Tyre este doar un sit arheologic. Până la împlinirea deplină a profeției au trecut 240 de ani. Ieremia a primit asigurarea din partea Domnului: *„Eu veghez asupra Cuvântului Meu ca să-l împlinesc.”* (Ieremia 1:12)

Cum te ajută evenimentele istorice să ai încredere în Scripturi?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 26:1 – 21

Tyrul avea motivul său de bucurie pentru distrugerea Ierusalimului și prăbușirea regatului Iuda. Drumul comercial dintre Mesopotamia și

Egipt trecea prin Iuda. Tyrul deținea monopolul asupra comerțului maritim. Prăbușirea lui Iuda îi oferea perspectiva extinderii controlului și asupra caravanelor care legau cele două regiuni. În comerțul dintre două puteri imperiale, Babilon și Egipt, Tyrul avea doar de câștigat.

*Fiul omului, pentru că Tyrul a zis despre Ierusalim: Ha! Ha!
Este zdrobită poarta popoarelor! Și se întoarce la mine!
Mă voi îmbogăți, căci el a rămas pustiu... (Ezechiel 26:2).*

Surprinzător și ironic, Tyrul a cunoscut un lung asediu, iar speranțele de îmbogățire s-au năruit. Gloria acestui oraș Fenician a dispărut pentru totdeauna. Inima omului se bucură de obicei de falimentul concurentului său. Iar în epistola sa, Iacov scrie:

Ascultați, acum, voi care ziceți: "Astăzi sau mâine ne vom duce în cutare cetate, vom sta acolo un an, vom face negustorie și vom câștiga!", și nu știți ce va aduce ziua de mâine! Căci ce este viața voastră? Nu sunteți decât un abur, care se arată puțințel și apoi piere.

*Voi, dimpotrivă, ar trebui să ziceți: "Dacă va vrea Domnul, vom trăi și vom face cutare sau cutare lucru."
Pe când acum vă făliți cu lăudăroșiile voastre!
Orice laudă de felul acesta este rea. (Iacov 4:13-16)*

Clauza – *dacă va vrea Domnul* – nu se referă la vreun capriciu al lui Dumnezeu, ci la recunoașterea dependenței de El. „*Recunoaște-L în toate căile tale și El îți va netezi cărările.*” (Proverbe 3:6).

Cum te eliberează de stres și invidie, dependența de Dumnezeu?

MEDITEAZĂ:

În ce măsură ești decis să eviți răzbunarea, mânia, ura și răutatea?

LECȚIA V – CAP. 27—28

JUDECATA MÂNDREI DEMONICE

„Pentru că ți s-a îngâmfat inima și ai zis:

‘Eu sunt Dumnezeu’,

măcar că nu ești decât om și nu ești Dumnezeu” (28:2)

LUNI – Citește: Ezechiel 27:1 – 36

Avem aici o metaforă în care Tyrul este asemuit cu o corabie construită din materiale scumpe aduse din diferite țări. Tyrul se fălea spunând: *„Eu sunt de o desăvârșită frumusețe.” (27:3)*. Eficiența acestei corăbii arăta puterea economică a cetății-port Tyre, datorată comerțului maritim. Cartagina în Nordul Africii era o colonie Feniciană. Ezechiel descrie legăturile comerciale ale Tyrului cu un număr impresionant de țări. Dar puterea economică și militară nu vor salva Tyrul în ziua când *”corabia”* se va scufunda. Marea care era sursa prosperității Tyrului va fi și mijlocul naufragiului care urma să vină.

În toată această cântare de jale, pare că Dumnezeu nu este prezent. Tyrul se descurcă foarte bine prin forțe proprii. Prosperitatea lui depindea de înțelepciunea, iscusința, hărnicia și abilitatea comercială a liderilor și locuitorilor săi. Locuitorii Tyrului prelucrau materialele aduse și obțineau profituri fabuloase. Chiar și scufundarea acestei magnifice corăbii pare a avea cauze naturale: *„Vâslașii tăi te duceau pe ape mari, dar un vânt de la răsărit te va sfărâma în inima mărilor!” (27:26)*. Dar în spatele acestui fenomen natural era mâna Domnului, căci furtuna care venea era Nebucadnețar.

Este viața ta doar corabie de negoț? Ce urmărești mai mult în viață?

MARȚI – Citește: Ezechiel 27:1 – 36

Proorocul anunță că multe națiuni vor suferi din pricina prăbușirii acestui port comercial și oraș stat. În toate ostroavele și în țărilor riverane care au depins de prosperitatea Tyrului se va instala depresia economică, confuzia și nesiguranța (Ezechiel 27:32-35). Apostolul

Ioan, în cartea Apocalipsa va folosi un limbaj asemănător, vorbind despre vremea sfârșitului și despre prăbușirea sistemului economic și socio-politic al lumii. Criza mondială fără precedent va zgudui lumea. Când cetatea lumii se prăbușește, Ioan vede cum,

*Negustorii pământului o plâng și o jelesc,
pentru că nimeni nu le mai cumpără marfa;
marfă de aur,
de argint,
de pietre scumpe,
de mărgăritare,
de in subțire, de purpură,
de mătase și de stacojiu;
nici felurile lor soiuri de lemn de tiin,
tot felul de vase de fildeș,
tot felul de vase de lemn foarte scump,
de aramă, de fier și de marmură;
nici scorțișoara, nici mirodeniile,
nici miroznel, nici mirul,
nici tămâia, nici vinul,
nici untdelemnul, nici făina bună de tot,
nici grâul,
nici boii,
nici oile,
nici caii,
nici căruțele,
nici robii,
nici sufletele oamenilor.*

(Apocalipsa 18:11-13)

Pe această listă a valorilor lumii, cel mai important este aurul și cel mai puțin important sunt sufletele oamenilor. Spre deosebire de cetatea pământească, în cetatea cerească cei mai importanți sunt oamenii.

*Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou;
pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră,
și marea nu mai era.
Și eu am văzut coborându-se din cer, de la Dumnezeu,
cetatea sfântă, Noul Ierusalim,
gătită ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei.*

*Și am auzit un glas tare care ieșea din scaunul de domnie
și zicea: "Iată cortul lui Dumnezeu cu oamenii!
El va locui cu ei, și ei vor fi poporul Lui,
și Dumnezeu însuși va fi cu ei.
El va fi Dumnezeul lor.*

Ca în Tyrul antic, trăim într-o lume cu valori răsturnate. Toți cei ce-și zidesc viața doar pe lucruri materiale și urmăresc prestigiul, puterea, posesiunile și plăcerea vor fi dezamăgiți când va veni furtuna.

Pe ce îți zidești viața? Ce valori prețuiești mai mult?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 28:1 – 10

Ezechiel transmite un mesaj pentru "prințul" Tyrului; apoi, compune un cântec de jale asupra "împăratului" Tyrului. Prințul sau voivodul Tyrului era liderul care își dădea ifose că este dumnezeu. Cea mai periculoasă stare este aceea când omul se crede Dumnezeu. Zicerea românească: „*Eu te-am făcut, eu te omor!*” – este folosirea autorității pentru a zdrobi personalitatea cuiva, de regulă a copilului.

Înțelepciunea și priceperea în afacerile comerciale, profitul și puterea l-au făcut pe prințul Tyrului să întreacă măsura. A știut cum să câștige grămezi de aur și argint, dar nu a știut cum să-și pregătească sfârșitul. Cei mai mulți știu cum să-și asigure aici prosperitatea, dar nu știu cum să se pregătească pentru veșnicie. Cel ce este numit împăratul Tyrului l-a îndemnat la aroganță, mândrie și atot-suficiență.

Când bunăstarea nu este privită ca dar al Domnului, devine o sămânță a auto-distrugerii. Prințul Tyrului va sfârși în total dispreț, aruncat în mormânt de străini. Se pare că împăratul Tyrului, îngerul căzut era în spatele succesului, în timp ce Dumnezeu aducea dezastrul. Nuiaua Domnului ne face mai mult bine decât înșelăciunea bogățiilor.

De ce este periculos să ai tot ce trebuie, fără să fii ceea ce trebuie?

JOI – Citește: Ezechiel 28:1 – 10

Ispitiți de diavolul, primii oameni au vrut să fie ca Dumnezeu; să decidă ei ce este bine și ce este rău (Genesa 3:5). Să nu spună nici Dumnezeu ce ar trebui să facă. Căderea are ca principală cauză mândria și duce la independență de Creator, la sentimentul de atot-suficiență. *„Mândria merge înaintea pieirii și trufia merge înaintea căderii.” (Prov. 16:19).*

Mișcarea New Age - misticism oriental cu limbaj creștin modern - susține că fiecare om este Dumnezeu; că ceea ce trebuie să faci este să descoperi dumnezeul din tine. Astfel, nimeni nu trebuie să-ți spună ce este adevărul; tu însuși decizi pentru tine ce este adevărat și ce nu. Învățătura că nu trebuie să-i ceri lui Dumnezeu, ci doar să proclami și vei avea, se folosește de texte biblice, dar este de inspirație New Age.

Când mândria îmbracă haina spiritualității devine demonică. A fi mândru că ai reușit sau ai realizat ceva ori a fi mândru de copilul tău nu este ceva păcătos. Apostolul Pavel spune: *„Noi suntem lauda voastră, după cum și voi veți fi lauda noastră în ziua Domnului Iisus.” (2 Corinteni 1:14).* Dar mândria spirituală se înalță pe sine și îi disprețuiește pe ceilalți. Mândria demonică îl sfidează pe Dumnezeu.

În ce situații ai surprins în inima ta virusul mândriei spirituale?

VINERI – Citește: Ezechiel 28:11 – 19

Acest pasaj are o importanță atât de mare încât depășește tema acestei cărți. Cântecul asupra împăratul Tyrului se referă la prezența demonică din spatele prințului. Prințul Tyrului este om, împăratul este prințul întunericului. Avem aici o fantă de lumină asupra căderii lui Satana. Un pasaj biblic paralel, îl oferă Isaia 14:12-14.

*Cum ai căzut din cer, luceafăr strălucitor, fiu al zorilor!
Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruatorul neamurilor!
Tu ziceai în inima ta: "Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul
de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu, voi ședea
pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei,
mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt.*

Proorocind împotriva împăratului Babilonului, Isaia se referea la forța spirituală din spatele lui. Și într-un caz și în celălalt Duhul Domnului a descoperit taina căderii lui Lucifer, mândria. Satana dorea să aibă cercul lui de influență și autoritate, fără să depindă de Creator.

Prin actul creației, ontologic, îngerii exprimă pe diferite trepte, slava Creatorului. Expresia *heruvim ocrotitor* se poate referi la privilegiul dat prin actul creației acestei ființe celeste de a fi cât mai aproape de Creator și de a manifesta într-un mod cât mai înalt slava lui Dumnezeu. Doar Fiul manifestă în mod desăvârșit slava lui Dumnezeu: „*El este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui.*” (Evrei 1:3).

Regatul lui Iuda închipuit prin tânăra împodobită de Dumnezeu a căzut tocmai pentru că s-a încrezut în frumusețea lui (Ezechiel 16:11-15). Despre heruvimul ocrotitor Dumnezeu spune:

*Ți s-a îngâmfat inima din pricina frumuseții tale,
ți-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta. (28:17)*

Este important să înțelegem că darurile investite de Dumnezeu în noi ne pot duce la mândrie. Bisericii din Corint apostolul Pavel îi scrie: „*Nici unul din voi să nu se fălească deloc cu unul împotriva celuilalt. Căci cine te face deosebit? Ce lucru ai pe care să nu-l fi primit. Și dacă l-ai primit, de ce te lauzi ca și când nu l-ai fi primit.*” (1 Corint. 4:6-7).

De ce este mai important caracterul decât darurile duhovnicești?

Biblia vorbește despre influența diavolului asupra puterilor lumii în mai multe împrejurări. În cartea Daniel aflăm că mesagerul Domnului a trebuit să lupte împotriva căpeteniei împărăției Persiei. Apoi avea să vină căpetenia împărăției Greciei. Aceste căpetenii demonice căutau să împiedice transmiterea mesajului Domnului. (Daniel 10:12-21) Vorbind despre „uneltirile diavolului”, Pavel spune: „*Căci noi n-avem de luptat împotriva cărnii și sângelui, ci împotriva căpeteniilor, împotriva domniilor, împotriva stăpânitorilor acestui veac, împotriva duhurilor răutății care sunt în locurile cerești.*” (Efeseni 6:11-12).

În ispitirea Domnului Iisus, diavolul face o afirmație surprinzătoare:

Ție îți voi da toată stăpânirea și slava acestor împărății; căci mie îmi este dată și o dau oricui voiesc. Dacă, dar, Te vei închina înaintea mea, toată va fi a Ta. (Luca 4:6-7)

Cine i-a dat stăpânirea și slava împărățiilor lumii? În nici un caz nu i-au fost date de Dumnezeu. Biblia spune: „*Căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și autoritățile care sunt au fost rânduite de Dumnezeu. El este slujitorul lui Dumnezeu pentru binele tău. El este în slujba lui Dumnezeu, ca să-L răzbune și să pedepsească pe cel rău.*” (Rom. 13:1-4). Este voia lui Dumnezeu ca în societate să fie rânduiala dreptății și nu anarhie. Tot binele care se face într-o societate umană vine de la Duhul Domnului. El limitează răul în lume. Dar, omul pus în autoritate pentru binele semenilor săi, poate să cedeze tentației demonice și să se închine prestigiului, posesiunilor, puterii fără limite. De fapt, chiar fără să conștientizeze, ajunge să se închine diavolului.

În ce domenii îți dorești mai mult slava lumii decât slava Domnului?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 28:20 – 26

Sidonul era cetatea feniciană soră a Tyrului situată la mai puțin de 40 Km la Nord. Important în proorocia lui Ezechiel este faptul că sabia și ciuma care vor lovi Sidonul nu vor fi privite ca simple întâmplări, ci vor înțelege că Domnul aduce judecata. Cum poate fi slăvit Dumnezeu în mijlocul judecății? Finalul proorociei se referă la renașterea națiunii Israel. Neamurile vor vedea că IHHW conduce istoria poporului Său.

Ce înțelegi astăzi despre Dumnezeu privind la națiunea Israel?

MEDITEAZĂ:

În ce măsură ești mai motivat să te închini doar lui Dumnezeu?

LECȚIA VI – CAP. 29—30

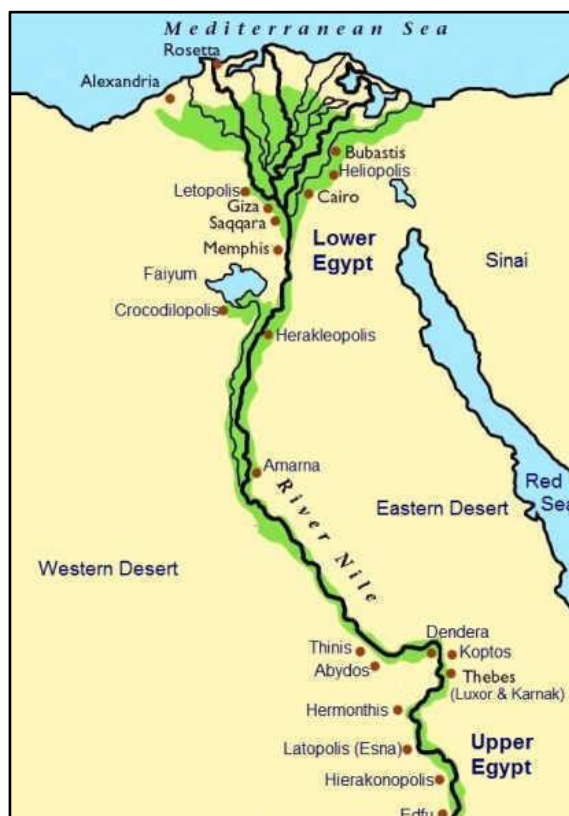
ZDROBIREA SUPORTULUI ÎNȘELĂTOR

*„Împărăția aceasta (a Egiptului) nu va mai fi pentru casa lui Israel
o pricină de încredere.” (29:16)*

LUNI – Citește: Ezechiel 29:1 – 12

Proorociile împotriva Egiptului cuprind cea mai mare parte a secțiunii dedicate neamurilor. Faraonul Hofra este numit ”crocodil mare”, un monstru feroce care pretinde că Nilul îi aparține. Sobek, zeul crocodil, al inundațiilor, cel care iriga câmpurile și Anuket, zeița Nilului erau venerați de Egipteni deoarece viața lor depindea de revărsarea Nilului. Din istorie se știe că Hofra se considera deasupra acestor zei; era arogant și ca un crocodil în Nil nu tolera nici o confruntare.

Judecata împotriva lui faraon se referă la un sfârșit umilitor. Se știe că faraonii Egiptului își pregăteau cu mare grijă procesiunea și locul de înmormântare (piramidele). De aceea a sfârși ca un hoit aruncat pe ogoare era cea mai mare umilință. Hofra cunoscut în greacă sub numele de Apries a domnit între 589-570 î.H. Herodot scrie că în 570 î.H. armata lui s-a răsculat împotriva Faraonului din pricina insucceselor militare. Hofra a fost închis, dar a reușit să evadeze și a fost asasinat chiar de egipteni.

Îngâmfare și răutatea merg mână în mână. *„Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți.” (Iacov 4:6 și 1 Petru 5:5-6)*

Cum reacționezi când ești contrazis? De ce?

MARȚI – Citește: Ezechiel 29:1 – 12

Încurajat de faraonul Hofra, împăratul Zedechia s-a răsculat împotriva Babilonului. Ca urmare, oastea lui Nebucadnețar a asediat Ierusalimul. În fața acestei amenințări Zedechia și toți locuitorii Ierusalimului au reînnoit legământul lor cu Domnul și au eliberat toți sclavii. Zedechia a cerut ajutor militar faraonului Hofra. Când a primit vestea că armata egiptenilor a intrat în Iuda, Nebucadnețar a ridicat asediul și a respins tentativa faraonului Hofra de a apăra Ierusalimul. Scăpați din asediu și încrezători în ajutorul egiptenilor, locuitorii Ierusalimului au călcat din nou legământul (Ieremia 34:8-22; 37:5-8). Babilonienii au revenit și au asediat din nou Ierusalimul, pe care l-au cucerit în 586 î.H.

Egiptul a fost doar o trestie frântă. Ezechiel a transmis mesajul de judecată asupra Egiptului în 7 Ianuarie 587 î.H., cu șapte luni înainte de căderea Ierusalimului. Egiptenii vor împărtăși aceeași soartă deoarece au fost o pricină de încredere falsă pentru Iuda. Proorocul Isaia avertiza: „*Vai de cei ce se pogoară în Egipt după ajutor, se bizuiesc pe cai și se încred în mulțimea carelor și în puterea călăreților, dar nu privesc spre Sfântul lui Israel și nu caută pe Domnul!*” (Isaia 31:1).

Ai putea identifica niște trestii frânte pe care te-ai sprijinit?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 29:13 – 16

Este uimitor că Dumnezeu arată îndurare și față de Egipteni! Nu există națiuni pe care să nu o aibă Dumnezeu în vedere, atât prin disciplinare, cât și prin lucrarea Duhului Sfânt. Scopul lui Dumnezeu nu este să pedepsească națiunile, ci să le determine să recunoască autoritatea Lui și zădărnicia idolilor. În civilizația Occidentală, idolii nu mai sunt atât de mult zei de piatră și de lemn. Cei mai importanți zei ai generațiilor de azi sunt individualismul, materialismul, hedonismul. Când poporul lui Dumnezeu falimentează, celelalte națiuni își întăresc convingerea că idolii lor sunt dumnezei. Nu doar copiii lui Israel vor ști că IaHWeH este Domnul, ci și celelalte națiuni. Egiptul nu va mai fi o

putere mondială, iar Israelul nu-și va mai pune încrederea în el (29:16).

Cum lucrează azi Dumnezeu în societate, dincolo de Biserică?

JOI – Citește: Ezechiel 29:17 – 21

Mesajul i-a fost descoperit lui Ezechiel la 26 Aprilie 571 î.H. Aceasta este ultima datare din cartea Ezechiel. Faraonul Hofra a fost ucis un an mai târziu, iar Nebucadnețar a invadat Egiptul în 568 î.H., lăsând în urmă o țară devastată și pustie. Egiptenii i-au ajutat pe cei din fortăreața Tyrului să-și ducă la adăpost bogățiile, asigurând protecția corăbiilor de comerț ale acestora. Nebucadnețar a făcut o slujbă grea împotriva Tyrului fără succes definitiv. De aceea, *„ca plată pentru slujba făcută împotriva Tyrului, îi dau țara Egiptului, căci pentru Mine s-au ostenit, zice Domnul, Dumnezeu.”*(29:20).

Națiunile puternice ale lumii consideră că sunt stăpâne pe soarta lor. Dumnezeu risipește această iluzie. El stabilește timpul când o națiune se ridică sau se prăbușește. Proorocia se încheie cu un verset care este o promisiune Mesianică: *„În ziua aceea, voi da tărie (voi ridica un corn de putere) în Israel.”* (Ezechiel 29:21). Preotul Zaharia, tatăl lui Ioan Botezătorul, în cântarea sa a spus: *„Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel pentru că a cercetat și a răscumpărat pe poporul Său. Și ne-a ridicat un corn de mântuire (o mântuire puternică) în casa robului Său David.”* (Luca 1:68-69).

Dacă Dumnezeu răsplătește un păgân, nu va răsplăti pe robii Săi?

VINERI – Citește: Ezechiel 30:1 – 19

Această proorocie nu este datată. Ea arată cum va pedepsi Dumnezeu, Egiptul. Proorocia conține patru paragrafe introduse cu expresia: *Așa vorbește Domnul!* (Cap. 30: 2, 6, 10 și 13). Dumnezeu este Cel care acționează prin mâna lui Nebucadnețar și va pustii Egiptul de la Nord

la Sud, precum și țările învecinate, Cuș (Etiopia), Put (Lydia), Arabia și Libia. Canalele de irigație ale Nilului vor fi distruse și țara va fi dată pe mâna celor răi care o vor exploata nemilos. Panica va cuprinde întreg Egiptul. Cei peste o mie două sute de idoli ai Egiptului vor fi judecați.

Cele mai importante opt centre religioase, politice și militare vor fi cucerite și trecute prin ascuțișul sabiei. 1. Cetatea Nof sau Memphisul, capitala Egiptului de Jos, din partea de Nord. Aici erau adorați zeii Ptah – zeul creației, a meșteșugarilor și artelor, precum și boul Apis, considerat zeul puterii și al fecundității; 2. Patrosul era zona fortificată a Egiptului de Sus, în partea de Sud; 3. Ţoanul fusese capitala Egiptului în timpul dinastiei Hycsoșilor; 4. No sau Theba, cel mai important oraș al Egiptului și capitala Egiptului de Sus, centrul religios al zeului Amun. După izgonirea Hycsoșilor, începând cu secolul al 16-lea î.H. acest zeu devine Amun-Ra, asociat cu zeul soarelui. 5. Sinul sau Pelusium, o veche fortăreață în Delta Nilului. 6. On sau Heliopolis situat în Egiptul de Jos era centrul religios al zeului soare, Ra. Egiptenii se închinau la zeul Ra încă din secolul al 25-lea î.H.; 7. Pi-Beset sau Bubastis, oraș capitală, situat la Nord de actualul Cairo; 8. Tahpanes, cetate fortăreață.

Egiptenii vor recunoaște suveranitatea Dumnezeului lui Israel: *„Îmi voi aduce la îndeplinire judecățile asupra Egiptului și vor ști că Eu sunt Domnul!”* Certitudinea împlinirii este subliniată prin afirmațiile: *„Iată că lucrurile acestea se întâmplă!; Eu, Domnul, am vorbit!”* Cu secole în urmă, când Faraon a spus: *”Cine este Domnul să ascult de glasul Lui? Eu nu cunosc pe Domnul și nu voi lăsa pe Israel să plece.”* (Exod 5:1-2). Dumnezeu i-a avertizat: *„Îmi voi întinde mâna asupra Egiptului și voi scoate din țara Egiptului oștile Mele, pe copiii lui Israel, prin mari judecăți. Egiptenii vor cunoaște că Eu sunt Domnul!”* (Exodul 7:4-5).

Ziua Domnului înseamnă judecată, dar și izbăvire. Biblia spune că cea mai grozavă Zi a Domnului va veni în viitor. Cum ar trebui să așteptăm Ziua Domnului? *„Ziua Domnului însă va veni ca un hoț. În ziua aceea, cerurile vor trece cu trosnet, trupurile cerești se vor topi de mare căldură, și pământul, cu tot ce este pe el, va arde. Deci, fiindcă toate aceste lucruri au să se strice, ce fel de oameni ar trebui să fiți voi,*

printr-o purtare sfântă și evlavioasă, așteptând și grăbind venirea zilei lui Dumnezeu, în care cerurile aprinse vor pieri?” (2 Petru 3:10-14).

Știind aceste lucruri, ce fel de oameni ar trebui să fim noi?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Ezechiel 30:20 – 26

Brațul este simbolul puterii în Biblie. Brațul faraonului Hofra a fost frânt când, în tentativa de a veni în ajutorul Ierusalimului, împăratul Nebucadnețar l-a învins și l-a forțat să se retragă în Egipt. Mai târziu a izbucnit un război civil în Egipt. Ahmose sprijinit de armată l-a detronat și a fost ucis în timp ce evada din închisoare. Profeția lui Ezechiel îl prezintă ca nefiind în stare să poarte sabia. După războiul civil, Egiptul a rămas fără apărare în fața lui Nebucadnețar. Dar, de ce întărește Dumnezeu brațele unui împărat atât de crud ca Nebucadnețar?

Hofra a mers împotriva armatelor care asediau Ierusalimul convins că Horus, zeul protector al Egiptului i-a pus sabia în mână. Evreii asediați priveau nu doar spre Egipt, ci și spre protectorul Egiptului. Dincolo de confruntarea militară și politică era confruntarea spirituală, amăgirea Iudeilor. Prin Ezechiel, Dumnezeu spune, voi credeți că sabia lui Horus în mâna lui Hofra este de nebiruit. Eu voi zdrobi brațele lui Hofra, ca să nu poată ține sabia. Eu voi pune sabia în mâna lui Nebucadnețar, să sfârșească ce a început. Acest mesaj a fost transmis cu circa trei luni înainte de căderea Ierusalimului.

Spre cine privești în momentele cele mai grele ale vieții?

MEDITEAZĂ:

În ce măsură înveți să fii mai atent în ce sau în cine te încrezi?

LECTȚIA VII – CAP.31—32

NIMIC NU DĂINUIEȘTE VEȘNIC!

*„Locuința morților se mișcă până în adâncimile ei,
ca să te primească la sosire,
ea trezește înaintea ta umbrele, pe toți mai marii pământului.
Toți iau cuvântul ca să-ți spună:
‘Și tu ai ajuns fără putere ca noi, și tu ai ajuns ca noi!’”
(Isaia 14:9-10)*

LUNI – Citește: Ezechiel 31:1 – 14

Cu o lună înainte de cucerirea Ierusalimului, Ezechiel a primit mesajul acesta pentru faraon, împăratul Egiptului. Imaginea este aceea a unui cedru falnic care a fost tăiat. Copacul falnic reprezintă o națiune sau un imperiu (Vezi: Daniel 4). Aici Egiptul este comparat cu Asiria, acel cedru falnic care se ridicase deasupra tuturor copacilor de pe câmp. Cetățile-stat Assur și Ninive au fost întemeiate în jurul anului 2600 î.H. Primele imperii în Mesopotamia au fost imperiul Akadian (2334–2154 î.H.) cu capitala la Assur și imperiul Neo-Sumerian (2112-2050 î.H.) cu capitala la Ur. Vechiul imperiu Asirian (2025-1393 î.H.) cu capitala la Assur (Ashur). Asirienii au dominat lumea aproape o mie de ani.

Imperiul Neo-Asirian (911-605 î.H.) cu capitala la Ninive, s-a remarcat în istorie printr-o neobișnuită cruzime. Asirienii au fost primii în istorie care au dislocat populații întregi și i-au deportat în teritorii noi pentru a-i deșărădăcina din țările și tradițiile lor. Astfel, evreii din regatul de Nord al Israelului au fost deportați în Mesopotamia, iar popoare din Mesopotamia au fost aduse în Israel, numite apoi Samariteni.

În câțiva ani, de la căderea Ninivei (612 î.H.), la bătălia de la Carchemiș (605 î.H.), unde faraon Neco a încercat zadarnic să ajute Asiria, acest puternic imperiu s-a prăbușit ca un cedru tăiat. Dumnezeu lui Israel a fost autorul înălțării și prăbușirii acestui imperiu, ca toți să știe că El este Domnul întregului pământ.

Îl făcusem atât de frumos prin mulțimea crengilor lui, că-l pizmuiau toți copacii Edenului... Dar, pentru că își înălța vârful până la nori și inima i se mândrea cu înălțimea lui, l-am dat în mâinile viteazului neamurilor. (31:9-11)

Dacă Asiria cu puterea și splendoarea ei, nu a putut scăpa de judecata lui Dumnezeu, cum va scăpa Egiptul? Îngâmfare, coruperea și abuzul de putere au fost cauzele prăbușirii Asiriei și Egiptului. Apostolul Pavel spune că ar trebui să ne rugăm pentru liderii politici și pentru toți cei ce sunt înălțați în dregătorii, ca astfel să avem parte de o viață pașnică și liniștită, să trăim cu demnitate, evlavie și cinste în țara noastră.

Ce motive concrete de rugăciune ai pentru liderii țării noastre?

MARȚI – Citește: Ezechiel 31:15 – 18

Expresia *Copacii Edenului* reprezintă ironia la adresa liderilor lumii și a imperiilor lor. Prin actul creației, Dumnezeu a pus în om capacitatea și dorința de a stăpâni: „Dumnezeu i-a binecuvântat și le-a zis: „Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l, stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ.” (Genesa 1:28). Omul avea menirea să extindă Grădina Edenului la întreaga planetă. Dar trebuia să facă aceasta în ascultare de Dumnezeu, sub autoritatea Lui. Izgonit din Eden, omul a păstrat aceeași capacitate și dorință de a stăpâni, fără să stea sub autoritate.

Istoria e plină de dovezi că omul a căutat să extindă Edenul, însă fără să stea sub autoritatea Creatorului. Autoritatea discreționară a dat lumii tirani, despoți, dictatori temuți, care dincolo de realizări politice și economice au răspândit în lume teroare și multă suferință. Astfel, Assurbanipal a ridicat cruzimea și brutalitatea campaniilor militare la rang de *armă* politică. Asirienii erau chiar mai cruzi decât statul Islamic (*Isis*) de azi. Istoria e plină cu numele despoților care au trăit în lux, în beții și în desfrâu, cum au fost Sardanapal, ultimul împărat al Asiriei și Belșatar, ultimul împărat al Babilonului. Acestuia Daniel i-a spus:

Tatăl tău, Nebucadnețar a fost izgonit din mijlocul copiilor oamenilor, până când a recunoscut că Dumnezeul cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și că o dă cui vrea.

Dar tu, Belșatar, fiul lui, nu ți-ai smerit inima, măcar că ai știut toate aceste lucruri. Ci te-ai înălțat împotriva Domnului cerurilor; vasele din Casa Lui au fost aduse înaintea ta și ați băut vin cu ele,

*tu și mai marii tăi, nevestele și țiitoarele tale;
ai lăudat pe dumnezeii de argint, de aur, de aramă, de fier,
de lemn și de piatră, care nici nu văd, nici n-aud și nici nu pricep
nimic și n-ai slăvit pe Dumnezeu în mâna căruia este suflarea ta
și toate căile tale! (Daniel 5:21-23).*

Uneori, Dumnezeu folosește instrumente tot așa de rele împotriva tiranilor, ca tiranii înșiși. Babilonul este acum unealta lui Dumnezeu pentru pedepsirea Asiriei, Egiptului și Ierusalimului. Altădată, Domnul a folosit Asiria, „În ziua aceea, Domnul va rade, cu un brici luat cu chirie de dincolo de Râu, și anume cu împăratul Asiriei, capul și părul de pe picioare; ba va rade chiar și barba.” (Isaia 7:20). Proorocia din Isaia 14:9-10 are în vedere pedepsirea Babilonului și a împăratului lui.

Ce înveți din eșecul atâtor civilizații de a stabili Edenul pe pământ?

MIERCURI – Citește: Ezechiel 31:15 – 18

În viziunea lui Ezechiel, „copacii Edenului” reprezintă imaginea tuturor liderilor lumii care au exercitat un mandat de autoritate, fără să stea sub autoritatea lui Dumnezeu. Despre Sardanapal sau Ashur-uballit II (612-605 BC), Dumnezeu spune: „L-am aruncat în locuința morților și s-au mângâiat în adâncimile pământului, toți copacii Edenului”(31:16) Dacă în loc de „copacii Edenului” vom citi „atotputernicii lumii”, vom înțelege mai ușor mesajul adresat faraonului Hofra:

Cu cine poți fi asemuit tu în slavă și în mărime între copacii Edenului? Totuși vei fi aruncat împreună cu copacii Edenului în adâncimile pământului și vei fi culcat în mijlocul celor netăiați împrejur, împreună cu cei ce au pierit uciși de sabie. Iată ce este faraon și toată mulțimea lui, zice Domnul Dumnezeu.

A exercita autoritate fără a sta sub autoritate este periculos în orice domeniu. Biserica funcționează biblic numai când se aplică principiul autorității și supunerii: „Hristos este capul Bisericii, El Mântuitorul trupului.” (Efes. 5:23). Căci, „El (Dumnezeu) l-a pus totul sub picioare și l-a dat căpetenie peste toate lucrurile Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți.” (Efes. 1:22-23) „Supuneți-vă

unii altora în frica lui Hristos.” (Efeseni 5:21). „Ascultați de mai marii voștri și fiți-le supuși, căci ei veghează asupra sufletelor voastre ca unii care au să dea socoteală de ele... (Evrei 13:17).

În familie, când bărbatul nu stă sub autoritatea lui Hristos, *stăpânește, nu conduce*. Legământul ilustrat în relația lui Dumnezeu cu Israel are ca rezultat autoritatea și supunerea în dragoste:

În ziua aceea, zice Domnul, Îmi vei zice: ”Bărbatul meu!” și nu-Mi vei zice: ”Stăpânul meu!” (Osea 2:16).

Relația dintre soț și soție bazată pe respect și dragoste ilustrează relația dintre Hristos și Biserică: *„Nevestelor, fiți supuse bărbatilor voștri ca Domnului. Bărbatilor, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea...” (Efeseni 5:22-30).*

De ce trebuie să stai sub autoritatea Scripturii, ca să ai autoritate?

JOI – Citește: Ezechiel 32:1 – 16

În 3 Martie 585 î.H., Domnul i-a cerut lui Ezechiel să compună un cântec de jale, de înmormântare. Faraon se vedea pe sine ca un pui de leu, sigur pe el; dar, Dumnezeu vede un monstru, un crocodil. Sfârșitul lui va fi ca al unui crocodil prins în mreajă și azvârlit pe uscat, pradă fiarelor și păsărilor răpitoare. O civilizație veche, la acea dată, de circa 2500 de ani va intra în declin. Cântecul descrie evenimente care se vor petrece pe pământ și care vor îngrozi popoarele vecine: *„Împăraților lor li se va face părul măciucă din pricina ta; vor tremura în orice clipă, fiecare pentru viața lui, în ziua căderii tale.” (32:10).*

Din nou scopul judecății lui Dumnezeu este ca toate popoarele să știe că El este Domnul. Da, El este Suveranul istoriei, chiar dacă nu vedem decât actori politici, economici, militari și culturali. Fără perspectiva biblică a istoriei, nu poți avea decât motive de teamă chiar și în prezent

De ce nu poate fi manipulat politic cel ce are o perspectivă biblică?

VINERI – Citește: Ezechiel 32:17 – 32

Două săptămâni mai târziu, la 1 Aprilie 585 î.H., Dumnezeu descoperă ce se întâmplă cu tiranii plecați de pe pământ. Este o privire în *sheol*, locuința morților. A fi culcat în *sheol* împreună cu cei *netăiați împrejur* înseamnă a împărtăși soarta celor fără Dumnezeu. Urmașii lui Avraam aveau ca semn al legământului cu Dumnezeu, circumciziunea.

Priviți, unde sunt acum popoarele, oștile și împărații Asiriei, Elamului Meșecului, Tubalului, Edomului. Ce sinistră mângâiere pentru faraonul Egiptului ajuns în *sheol*! Unde sunt acum imperiile și împărații care au făcut cândva să tremure lumea, Nebucadnețar, Alexandru Macedon, Cezarii Romei, Napoleon, Suleiman, Hitler, Stalin? Nemiloasa mătură a timpului i-a coborât în *sheol*. În locuința morților, în *hades* nu mai există ranguri și nu mai contează averi; nu mai există regi, președinți, dictatori, stăpâni sau sclavi. Moartea este marele nivelator!

Nimeni și nimic nu dăinuiește veșnic pe pământ!

Miturile despre faraoni și despoți care își pregătesc armate de slujitori pentru viața de după moarte sunt demolate. Domnul spune că nu se termină totul la moarte! Acolo, faraon Hofra îi va vedea pe toți aliații și dușmanii lui. Toți cei răi vor fi în același *sheol* sau *hades*.

Singura soluție pentru cine vrea să intre în Împărăția lui Dumnezeu este pocăința și credința în Iisus Hristos. Iisus Hristos a biruit moartea!

Care este nădejdea ta pentru eternitate?

SÂMBĂȚĂ – Citește: Daniel 2:1 – 49

Pentru a avea o perspectivă completă asupra istoriei lumii, să privim imaginea istoriei redată în cartea proorocului Daniel. Nebucadnețar a avut un vis care l-a tulburat. Nimeni nu a fost în stare să-i spună visul

și să-i dea interpretarea corectă. Daniel, unul din tinerii deportați în anul 606 î.H. din Iuda în Babilon i-a spus visul și i-a dat interpretarea:

În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Cel ce descoperă tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla.

Tu, împărate, te uita, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare.

Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pânțele și coapsele îi erau de aramă; fluierul picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut.

Tu te uita la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.

Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vară; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasese chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.

Iată visul. Acum îi vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului.

Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeuul cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.

El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!

După tine se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă și care va stăpâni peste tot pământul.

Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.

Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.

Și după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă.

Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.

*Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica **o împărăție care nu va fi nimicită niciodată** și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.*

Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfârâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeuul cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică."

Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: "Cu adevărat, Dumnezeuul vostru este Dumnezeuul dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!"

(Proorocul Daniel cap. 2)

Nu vom discuta aici semnificația acestei descoperiri. Ne vom opri doar la faptul că toate împărățiile lumii vor fi spulberate, și Cel ce este Piatra – Iisus Hristos, Mesia – va aduce Împărăția care va dăinui veșnic.

Ești tu cetățean al Împărăției care nu va trece niciodată?

MEDITEAZĂ:

În ce mod credința și speranța ta au fost întărite prin acest Cuvânt?

Notă:

În întocmirea acestui ghid de studiu am consultat:

- *BE REVERANT*, OT Commentary: Ezekiel, by Warren W. Wiersbe
- The New American Commentary: *EZEKIEL*, by Lamar E. Cooper, Sr.
- The New International Commentary on the Old Testament: *The Book of Ezekiel, Chapters 1—24; 25-48* by Daniel I. Block